

Danmark, og at det derfor kun er muligt at finde pengene inden for SU-området selv.

Jeg skal bede fru Gitte Lillelund Bech bekræfte, at regeringen, dagen inden aftalen om SU-forliget gik i gang, brugte knap 10 mia. kr. på skattelettelser til borgere i Danmark, der tjener mere end 220.000 kr. om året.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Det vil jeg da gerne bekræfte.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det er lige præcis der, jeg så synes, at Venstres fordelingspolitik står allerklarest, for så er virkeligheden jo den, at hvis vi tager en direktør, så får direktøren 5.000 kr. i skattelettelser om året. Det svarer nogenlunde til det beløb, man har taget fra de hjemmeboende studerende.

Vi kan jo godt diskutere, om hjemmeboende studerende har mange penge eller ikke har mange penge, men vi bliver jo nødt til at sætte det ind i en sammenhæng, nemlig det danske samfund. Uanset hvordan man vender og drejer det, tror jeg sådan set, at fru Gitte Lillelund Bech er enig med mig i, at en hjemmeboende studerende har færre penge mellem hænderne end en direktør eller en LO-faglært arbejder. Det er den hjemmeboende, der har færrest penge af de tre grupper. Alligevel vælger regeringen knivskarpt at ramme den gruppe af de tre, som har færrest penge, for at give pengene til de udeboende med børn.

Er det ikke korrekt, at det ville have været muligt at tage pengene fra nogle andre grupper end at ramme nogle af dem, der har allermindst?

Kl. 17.30

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Vi mener faktisk ikke, at de hjemmeboende SU-modtagere er blandt dem, der har allerallermindst. Det er sådan, at fra 1997 til 2001 var prisudviklingen ca. 10 pct., mens studerende uden børn typisk har oplevet en stigning i deres disponible indkomst på ca. 16 pct. i den periode. De studerende har aldrig haft så mange penge mellem hænderne som i dag, specielt de hjemmeboende – for den sags skyld også de udeboende, men primært de hjemmeboende – som tager en ungdomsuddannelse og er på SU, har al-

drig tidligere haft så mange penge mellem hænderne som nu.

Der er en forskel på fru Pernille Rosenkrantz-Theils og mit syn på, hvad man skal gøre. Jeg synes faktisk, at 11 mia. kr. om året i SU-systemet er mange penge, for det er lige så mange penge, som vi bruger på vores universiteter. SU-systemet er skruet sådan sammen, at vi ikke får flere på langvarige uddannelser, selv om vi har verdens bedste SU-system, så derfor synes vi faktisk, det er naturligt, hvis vi ønsker at gøre noget for i dette tilfælde forsørgere på SU, at vi finder pengene inden for samlede ramme.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Tak til ordføreren, og så er det hr. Thomas Adelskov.

Thomas Adelskov (S):

Socialdemokratiet er glad for den aftale, der ligger til grund for dette lovforslag.

I efteråret fremsatte Socialdemokratiet et beslutningsforslag om at fordoble SU'en for de enlige forsørgere og give 50 pct. mere i SU til samlevende forsørgere. SU til enlige forsørgere var også på bordet i efterårets forhandlinger om finansloven, men det lykkedes ikke på daværende tidspunkt, da regeringen jo hverken var til at hugge eller stikke i.

Konfliktpunktet var, at regeringen krævede, at finansieringen af den ekstra SU til enlige forsørgere skulle findes ved besparelser på andre studerendes SU. Konkret havde regeringen foreslået, at den årlige regulering blev sat ned, og samtidig afviste regeringen noget, som for os var meget centralt, nemlig at de besparelser, der forventeligt vil komme på bl.a. revalidering som følge af de forbedrede økonomiske forhold for forsørgere, der studerer, kunne bruges til finansiering af SU'en og forbedringer inden for SU'en.

Det er uanstændigt, at vi hidtil har spist enlige forsørgere på SU af med sølle 4.500 kr. om måneden. Det har de naturligvis ikke kunnet finansiere hverken studier eller livets ophold for, og i begyndelsen af dette år udarbejdede vi derfor sammen med Det Radikale Venstre og SF et nyt beslutningsforslag, hvis formål igen var at give enlige forsørgere med børn et tiltrængt økonomisk løft. Dette forslag dannede efterfølgende baggrund for de forhandlinger, som SU-partierne gennemførte i løbet af marts måned, og som resulterede i en fornuftig politisk aftale, der nu vil give studerende med børn et meget tiltrængt løft.